

ПРОЕКТ: ЯКІСНЕ ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ТРУДОВИХ ВІДНОСИН ЯК ОСНОВИ ГІДНОГО ЖИТТЯ В УКРАЇНІ.

Проблема: Українське суспільство, як і будь-яке інше, поділяється, в основному, на дві великі групи – працівників і роботодавців. Тому, ріст економіки, добробут держави, гідний рівень життя громадян напряду залежить від того, яким чином врегульовані відносини між працівниками і роботодавцями. Однак, саме ця сфера суспільного життя, до сьогодні визначається ще радянським Кодексом законів про працю (1971р.), який вже застарів і морально і фактично. Через таке правове регулювання ми маємо величезний тіньовий ринок праці, незахищеність працівника перед роботодавцем і відтік молодих і перспективних працівників закордон.

Візією проекту є держава, в якій людина може повноцінно реалізовувати своє право на працю, забезпечити гідний рівень життя для себе і своєї сім'ї та найпростіше і зі зрозумілими умовами залучати найманих працівників до своєї підприємницької діяльності.

Мета проекту: створити якісне правове регулювання трудових відносин в Україні.

Для втілення мети необхідно реалізувати наступні **цілі:**

- ✓ показати взаємозалежність між економічним ефектом для людини, підприємця і держави та ефективними нормами трудового права;
- ✓ підняти суспільний інтерес до реформи трудових відносин, розвінчати міфи і страхи з приводу необхідності включення ринкових механізмів у правове регулювання трудових відносин;
- ✓ залучити усі зацікавлені сторони до участі у обговоренні та виробленні норм нового Трудового кодексу;
- ✓ підготувати якісні зміни та доповнення до проекту Трудового кодексу України;
- ✓ домогтися ухвалення Трудового кодексу з врахуванням напрацьованих змін і доповнень.

Досягнення цієї мети є реалістичним та нагальним питанням і обумовлюється наступними фактами:

1. **Сьогодні трудові договори не вигідно укладати ні працівникові, ні роботодавцеві. А це в свою чергу, тягне приховування податків і нестабільність в економіці.** До цього призвели непродумане податкове навантаження на роботодавця, обмеженість інструментів впливу на недобросовісних працівників, невелика кількість санкцій за порушення трудових обов'язків і їх непродуктивність, надмірні гарантії для окремих працівників, наявність багатьох прогалин у регулюванні трудових відносин:

- не прописано як припинити працівнику договір з роботодавцем ФОП, який помер, хто і як має виплатити розрахунок;
- нічого немає про електронні трудові договори;
- обмежене використання «лізингової праці» необхідністю отримувати дозволи;
- відсутність можливості обмежувати конкуренцію працівника з роботодавцем (актуально для ІТ-галузі), тощо.

2. Ухвалення зареєстрованого у Верховній Раді України проекту Трудового кодексу не вирішить, а посилить протиріччя та невизначеності в трудових відносинах. Багато його розділів є, всього на всього, узагальненням сьогоденного правового регулювання. У ньому збережені всі ті прогалини, які сьогодні не дають трудовим відносинам розвиватися і допущені ще й інші правові помилки, що спричинять додаткові труднощі при застосуванні трудового законодавства. Цей проект обґрунтовано розкритикований Головним юридичним управлінням Верховної Ради України. До його вдосконалення практично не залучаються зацікавлені особи і профільні науковці.

3. Довкола змін до трудового законодавства існує чимало маніпуляцій неправдивих трактувань, які не сприяють впровадженню необхідних новел. ЗМІ часто не об'єктивно висвітлюють зміни, що пропонуються. Окремі політичні сили та радянського зразка профспілки заперечують проти ринкових механізмів у правовому регулюванні трудових відносин, замовчуючи, що існуючий стан не захищає працівників, а навпаки, підштовхує їх до нелегальної праці, бо підприємства (особливо дрібні) не готові укласти трудові договори, на тих умовах, що зараз існують. Для інноваційного сектору економіки норми трудового законодавства взагалі не адаптовані, тому там трудовий договір зовсім не використовують.

4. Низький рівень обізнаності людей консервує проблеми у регулюванні трудових відносин і не формує запит суспільства на їх вирішення. Ця тема не виглядає наріжною чи болючою для суспільства, однак, є життєво необхідною. За належного правового регулювання, ми зможемо суттєво збільшити надходження до бюджету, забезпечити можливість гідного життя для більшості родин, повернути в Україну багатьох емігрантів, сприяти розвитку підприємництва і росту економіки (бо прибуток створюється завдяки роботі працівників). Сьогодні держава вдається переважно до репресивних методів стимулювання укладення трудових договорів (перевірки інспекції праці, величезні штрафи, тощо). Однак, без економічних і позитивних стимулів у вигляді вигод для обох сторін трудових відносин, кількість прихованого найму суттєво не зменшиться.

Етапи проекту:

1. Комунікація із усіма зацікавленими сторонами, щодо змісту новел та доповнень до трудового законодавства (роботодавці, їх об'єднання, інноваційні підприємства, профспілкові організації та інші представники працівників, агентства праці та ейчари, науковці і профільні чиновники на регіональному та національному рівнях).
2. Проведення круглих столів, конференцій, обговорень щодо проблем реформування у трудовому законодавстві.
3. Формування робочої групи на базі науковців та активістів громадських організацій.
4. Збір пропозицій, доповнень та проектів норм до нового Трудового кодексу.
5. Напрацювання та оформлення у вигляді законодавчих проектів змін та доповнень до проекту Трудового кодексу, що зареєстрований у ВРУ.
6. Адвокаційна кампанія щодо включення напрацьованих пропозицій до проекту та ухвалення нового Трудового кодексу України.
7. Медійний супровід усіх етапів реалізації проекту, що включає роз'яснення існуючих проблем регулювання трудових відносин, шляхів їх вирішення, пропонованих змін та популяризацію офіційних трудових відносин у суспільстві.

Часові рамки проекту: один рік.